

Istuntoasiakirja

16.1.2013

B7-0028/2013 }
B7-0033/2013 }
B7-0034/2013 }
B7-0035/2013 }
B7-0036/2013 }
B7-0037/2013 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

Verts/ALE (B7-0028/2013)

GUE/NGL (B7-0033/2013)

PPE (B7-0034/2013)

ALDE (B7-0035/2013)

ECR (B7-0036/2013)

S&D (B7-0037/2013)

naisiin kohdistuvasta väkivallasta Intiassa
(2013/2512(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Lena Kolarska-Bobińska, Elisabeth Jeggle, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Jean Roatta, Bernd Posselt, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Eija-Riitta Korhola, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Zuzana Roithová, Monica Luisa Macovei, Sari Essayah, Giovanni La Via, Laima Liucija Andrikiienė, Philippe Boulland, Tunne Kelam, Jarosław Leszek Wałęsa, Elena Băsescu, Rafał Trzaskowski, Mariya Gabriel, Tadeusz Zwiefka, Petri Sarvamaa, Eduard Kukan, Martin Kastler, Bogusław Sonik, Anna Záborská

RC\924271FI.doc

PE503.537v01-00 }
PE503.542v01-00 }
PE503.543v01-00 }
PE503.544v01-00 }
PE503.545v01-00 }
PE503.546v01-00 } RC1

PPE-ryhmän puolesta

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Maria Badia i Cutchet, Corina Crețu, Jo Leinen, Jörg Leichtfried, Britta Thomsen, Zita Gurmai, Iratxe García Pérez, Eider Gardiazábal Rubial, Silvia-Adriana Țicău, Joanna Senyszyn, Minodora Cliveti, Mitro Repo, Liisa Jaakonsaari, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Michael Cashman, Pino Arlacchi, Daciana Octavia Sârbu, Marc Tarabella

S&D-ryhmän puolesta

Graham Watson, Phil Bennion, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Leonidas Donskis, Ivo Vajgl, Kristiina Ojula, Marielle de Sarnez, Louis Michel, Robert Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Edward McMillan-Scott, Izaskun Bilbao Barandica, Johannes Cornelis van Baalen, Charles Goerens, Angelika Werthmann, Antonia Parvanova, Sarah Ludford

ALDE-ryhmän puolesta

Karima Delli, Franziska Keller, Jean Lambert, Barbara Lochbihler, Marije Cornelissen, Rui Tavares, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Kiil-Nielsen, Carl Schlyter, Catherine Grèze

Verts/ALE-ryhmän puolesta

Charles Tannock, Marina Yannakoudakis, Valdemar Tomaševski

ECR-ryhmän puolesta

Mikael Gustafsson, Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Martina Anderson, Willy Meyer, Kartika Tamara Liotard, Jiří Maštálka

GUE/NGL-ryhmän puolesta

Jaroslav Paška

Euroopan parlamentin päätöslauselma naisiin kohdistuvasta väkivallasta Intiassa (2013/2512(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Intiasta antamansa aiemmat päätöslauselmat, erityisesti kastisyrjinnästä 13. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman¹, sekä vuosikertomuksista ihmisoikeuksista maailmassa antamansa päätöslauselmat, etenkin 18. huhtikuuta 2012² ja 13. joulukuuta 2012³ antamansa päätöslauselmat; ottaa huomioon lukuisat aiemmat päätöslauselmansa, joissa tuomitaan raiskaukset ja seksuaalinen väkivalta eri puolilla maailmaa,
- ottaa huomioon Intian ja EU:n ja väliseen strategiseen kumppanuuteen liittyvän, marraskuussa 2005 allekirjoitetun yhteisen toimintasuunnitelman sekä EU:n ja Intian välisen temaattisen vuoropuhelun ihmisoikeusasioista,
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin Euroopan unionin puolesta antaman julkilausuman kansainvälisestä päivästä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi (25. marraskuuta 2012),
- ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin antaman julkilausuman eurooppalaisen ja kansainvälisen kuolemanrangaistuksen vastaisen päivän johdosta (10. lokakuuta 2012),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Navi Pillayn 31. joulukuuta 2012 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuosituhanen kehitystavoitteet,
- ottaa huomioon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat YK:n asiakirjat, etenkin ihmisoikeuksien maailmankonferenssin hyväksymän, 25. kesäkuuta 1993 annetun Wienin julkilausuman ja toimintaohjelman (A/CONF.157/23), YK:n ihmisoikeusvaltuutetun naisiin kohdistuvaa väkivaltaa tarkkailevien erityisraportoijien raportit, naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean (CEDAW) hyväksymän yleisen suosituksen nro 19 (11. istunto, 1992), 20. joulukuuta 1993 annetun julistuksen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta (A/RES/48/104), kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen sekä kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja yleisen suosituksen XXIX yleissopimuksen 1 artiklan 1 kohdasta,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0512.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0126.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0503.

- ottaa huomioon YK:n erityismenettelyissä ja yleisissä määräaikaissarvioinneissa annetut sekä YK:n sopimuselinten antamat suositukset Intiasta ja etenkin YK:n CEDAW-komitean helmikuussa 2007 ja lokakuussa 2010 julkaistuissa raporteissa Intialle annetut suositukset,
 - ottaa huomioon luonnokset YK:n periaatteiksi ja suuntaviivoiksi työhön ja syntyperään perustuvan syrjinnän tehokkaaksi poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Intian perustuslain sekä Intian rikoslain ja erityisesti sen 376 pykälän, jossa säädetään raiskauksesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 23-vuotias opiskelija joukkoraiskattiin ja hänen kumppaninsa pahoinpideltiin 16. joulukuuta 2012, kun kuusi miestä, joista yksi oli alaikäinen, hyökkäsi heidän kimppuunsa yksityisessä bussissa New Delhissä; ottaa huomioon, että uhri sai vakavia vammoja ja menehtyi 29. joulukuuta 2012 Singaporessa;
- B. toteaa, että tapaus on herättänyt Intiassa laajaa suuttumusta ja mielenosoittajat kaikista yhteiskuntaryhmistä ovat vaatineet lakiuudistusta, poliisiuudistusta ja naisiin kohdistuvien asenteiden yleistä muuttamista; katsoo, että nämä mielenosoitukset ovat merkittävä askel kohti raiskauksia ja seksuaalista väkivaltaa ympäröivän hiljaisuuden rikkomista ja merkitsevät näin muutoksen alkua;
- C. ottaa huomioon, että tapauksen johdosta pidätettiin kuusi miestä ja että juttua käsitellään parhaillaan tuomioistuimessa nopeutetussa menettelyssä; toteaa, että yksi syytetyistä on alaikäinen ja hänen tapauksensa käsitellään erikseen;
- D. ottaa huomioon, että Intian poliisi on tehnyt rikosilmoituksen Zee News -televisiokanavasta, joka esitti 16. joulukuuta 2012 tapahtuneessa hyökkäyksessä uhrin kanssa olleen ystävän haastattelun;
- E. ottaa huomioon, että New Delhin äskettäisen hyökkäyksen jälkeen kansallisessa ja kansainvälisessä lehdistössä on raportoitu laajasti muista raiskausrikoksista, kuten 27. joulukuuta 2012 sattuneesta tapauksesta, jossa punjabilainen tyttö teki itsemurhan jouduttuaan joukkoraiskauksen uhriksi, koska poliisi ei halunnut ottaa vastaan hänen rikosilmoitustaan tai pidättää syytettyjä vaan ehdotti sen sijaan, että hän menisi naimisiin yhden hyökkäykseen osallistuneen kanssa, Punjabissa 12. tammikuuta 2013 sattuneesta tapauksesta, jossa 29-vuotias kahden lapsen äiti joukkoraiskattiin bussimatkalla hyvin samankaltaisissa olosuhteissa kuin ensimmäisessä tapauksessa, minkä jälkeen poliisi jälleen pidätti kuusi epäiltyä, sekä päivää myöhemmin sattuneesta tapauksesta, jossa 16-vuotias tyttö sytytti itsensä tuleen tultuaan raiskatuksi;
- F. ottaa huomioon, että Intian kansallisen rikosrekisteritoimiston (National Crime Records Bureau) mukaan vuonna 2011 ilmoitettiin yli 24 000 raiskaustapausta; ottaa huomioon, että Delhissä vuonna 2012 ilmoitetuista yli 635 tapauksesta vain yksi johti tuomioon;

- G. toteaa, että Intian naisasialiike on jo pitkään arvostellut Intiassa esiintyvää kaikenlaista naiseen kohdistuvaa väkivaltaa sekä yleisesti naisten ja miesten eriarvoista kohtelua ja vaatinut poliittisia toimia naisten ihmisoikeuksien tukemiseksi;
- H. toteaa, että naiseen kohdistuva seksuaalinen väkivalta ei ole yleistä pelkästään Intiassa vaan sitä esiintyy yleisesti kaikkialla maailmassa ja se juontaa juurensa rakenteellisesta sukupuolten eriarvoisuudesta, ja katsoo, että naiseen kohdistuvan väkivallan vastaisten toimien lisäksi on siksi parannettava naisten ja tyttöjen asemaa ja tilannetta yhteiskunnan kaikilla tasoilla;
- I. ottaa huomioon, että Intian yhteiskuntatieteilijöiden arvioiden mukaan väkivalta ja syrjintä eri muodoissa johtavat Intiassa vuosittain melkein kahden miljoonan naisen ja tytön kuolemaan, ja toteaa, että seksuaalinen väkivalta on tästä vain yksi esimerkki ja muita ovat muun muassa myötajaisia koskevat kiistat, tyttölapsien surmaaminen, pikkulasten laiminlyönti, resurssien ja terveydenhuollon epätasapuolinen saatavuus ja vanhusten huono hoito;
- J. ottaa huomioon, että kastijärjestelmään perustuvaa syrjintää kohtaavat naiset ja tytöt ovat erityisen alttiita erilaiselle seksuaaliselle väkivallalle, pakko- ja rituaaliprostituutiolle, ihmiskaupalle, perheväkivallalle ja väkivallalle rankaisutoimena, kun he hakevat oikeutta rikostapauksessa; toteaa, että tästä oli jälleen kerran osoituksena 29. marraskuuta 2011 sattunut tunnettu Pipilin joukkoraiskaustapaus, jossa viranomaiset kieltäytyivät ottamasta vastaan uhriksi joutuneen tytön ilmoitusta ja hän sai asianmukaista hoitoa vasta tuomioistuimen puututtua asiaan ja kuoli myöhemmin saamiinsa vammoihin;
- K. ottaa huomioon, että vuonna 2012 tehdyn Thomson Reuters -säätiön tutkimuksen mukaan Intia on naisten näkökulmasta pahin G20-maa;
- L. ottaa huomioon, että Amnesty Internationalin mukaan Intiassa tehdään ilmoitus raiskauksesta 21 minuutin välein mutta monet raiskaukset jäävät ilmoittamatta etenkin köyhemmissä yhteisöissä tähän rikokseen liittyvän sosiaalisen leiman vuoksi; ottaa huomioon, että Intian poliisin tiedetään olevan täysin tietoinen raiskausrikosten yleisyydestä mutta se laiminlyö usein naisten puolustamisen;
- M. ottaa huomioon, että seksuaalista väkivaltaa kokeneilla on vakavia sekä fysiologisia että fyysisiä terveysongelmia, muun muassa sukupuolitauteja kuten aids; toteaa, että raiskauksen uhrit joutuvat uudelleen uhreiksi, koska heidän oma perheensä ja yhteisönsä hylkää heidät;
- N. ottaa huomioon, että kansalliset ja kansainväliset ihmisoikeusryhmät ovat kritisoineet seksuaalirikoksia koskevia Intian lakeja vanhentuneiksi etenkin siksi, että niissä sovelletaan suppeaa raiskauksen määritelmää; toteaa, että Intiassa ei ole asianmukaisia palveluita seksuaalirikosten uhreille, kuten hienovaraista ja nopeaa poliisitoimintaa tai terveyspalveluja, neuvontaa ja muita tukipalveluita, minkä vuoksi toiminta on tapauskohtaista ja ennalta arvaamatonta ja monissa tapauksissa uhrin kannalta nöyryyttävää;

- O. ottaa huomioon, että New Delhin hyökkäyksen jälkeen Intian keskushallitus perusti kolmijäsenisen toimikunnan tarkastelemaan nykyisiä lakeja, jotta oikeusprosessi nopeutuisi ja törkeistä seksuaalirikoksista langetettaisiin kovempia rangaistuksia;
- P. ottaa huomioon, että viimeaikaisten tapausten jälkeen korkeat virkamiehet ovat ilmoittaneet ajavansa raiskauksista langetettavien rangaistusten kiristämistä, muun muassa kuolemanrangaistusta;
- Q. ottaa huomioon, että 90 kansalaisyhteiskunnan järjestöä ja yksittäistä henkilöä kirjoitti toukokuussa 2012 Intian pääministerille Manmohan Singhille kirjeen, jossa kehoitettiin toteuttamaan pikaisesti seksuaalirikosten johdosta toteutettaviin toimiin liittyviä uudistuksia sekä vaadittiin poliisilta suurempaa vastuuvastuuta;
- R. ottaa huomioon, että EU on osoittanut Intialle 470 miljoonaa euroa vuosiksi 2007–2013 Intian hallituksen terveys- ja koulutusohjelmien tukemiseksi;
- S. ottaa huomioon, että kahden viime vuosikymmenen aikana Intia on edistynyt merkittävästi köyhyyden vähentämisessä, vaikka vielä on tehtävä paljon töitä etenkin naisten ja heikossa asemassa olevien ryhmien koulutusmahdollisuuksien, terveystalouden saannin ja talousnäkömien parantamiseksi;
- T. ottaa huomioon, että Intian on maailman suurin demokratia sekä EU:n merkittävä poliittinen ja talouskumppani, minkä vuoksi sillä on demokraattisia velvollisuuksia;
1. ilmaisee syvän myötätuntonsa New Delhin hyökkäyksen uhreille sekä kaikkien muiden tiedotusvälineissä raportoitujen tai pimentoon jääneiden seksuaalirikosten uhreille sekä esittää surunvalittelunsa heidän perheilleen; tuomitsee jyrkästi kaikenlaisen seksuaalisen väkivallan, joka on lukuisia maita vaivaava maailmanlaajuinen ilmiö;
 2. pitää myönteisenä Intiassa ja kansainvälisesti osoitettua laajaa solidaarisuutta raiskauksen uhreja kohtaan ja toivoo, että joukkomielenosoitukset auttavat nopeuttamaan tarvittavia uudistuksia;
 3. toteaa, että Intia on demokraattinen maa, jolla on merkittävät suhteet EU:hun, ja edellyttää sen näin ollen varmistavan demokraattisten periaatteiden noudattamisen sekä perus- ja ihmisoikeuksien, etenkin oikeusvaltioperiaatteen ja naisten oikeuksien, kunnioittamisen;
 4. pitää erittäin valitettavana, että hyökkäysten uhreille ei annettu enemmän välitöntä apua ja että tässä ja muissa vastaavissa tapauksissa vähäinen kunnioitus naisia kohtaan, puuttuva lääkäriapu, poliisin puutteellinen toiminta ja oikeussuojakeinojen puuttuminen eivät kannusta raiskauksen uhreja vaatimaan syytteen nostamista raiskaajia vastaan;
 5. muistuttaa Intian hallitusta sille Intian perustuslain mukaan kuuluvista oikeuksista ja velvollisuuksista ja erityisesti velvollisuudesta lopettaa naisten arvoa loukkaavat käytännöt (51A pykälä);

6. kannustaa Intian parlamenttia ottamaan paremmin huomioon Intian kansallisen naisoimikunnan (NCW) suositukset siitä, miten Intian lainsäädäntöä pitäisi muuttaa ja panna täytäntöön naisten suojelemiseksi tällaisilta rikoksilta;
7. pitää myönteisenä Intian hallituksen ilmoitusta, että se perustaa tutkintalautakunnan tarkastelemaan naisten yleistä turvallisuutta Delhissä sekä lainkäyttölautakunnan tarkastelemaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaa Intian lainsäädäntöä; odottaa, että eläkkeellä olevan korkeimman oikeuden tuomarin J. S. Verma johdolla toimivan tutkintakomitean suositukset julkaistaan pikaisesti ja että se toimii yhteistyössä kansallisen naisoimikunnan ja Intian parlamentin kanssa, jotta voidaan panna täytäntöön kaikki toimenpiteet, joilla tällaiset rikokset estetään tulevaisuudessa;
8. pitää myönteisenä uuden pikatuomioistuimen perustamista käsittelemään nimenomaisesti naisiin kohdistuvaa seksuaalista väkivaltaa; on kuitenkin huolissaan siitä, että syytettyjen oikeudenkäynteihin ei päästetä toimittajia ja että oikeudenkäynteihin liittyvää aineistoa saa painaa tai julkaista ainoastaan tuomioistuimen luvalla, mikä on herättänyt tyytymättömyyttä yleisössä; katsoo, että syylliseksi todettujen olisi saatava rikostaan vastaava rangaistus; huomauttaa kuitenkin vastustaneensa kuolemanrangaistusta jo pitkään kaikissa tapauksissa ja olosuhteissa;
9. kehottaa Intian viranomaisia kehittämään sukupuoleen perustuvan väkivallan ja erityisesti seksuaalisen väkivallan vastaisia koordinoituja toimia tiiviissä yhteistyössä naisia edustavien ryhmien kanssa; painottaa, että valtioiden on valvottava poliisin tapaa tutkia seksuaalirikoksia huolehtimalla poliisien vastuuvollisuudesta, asettamalla tekijät syytteeseen ja varmistamalla uhrien arvokkaan kohtelun;
10. kehottaa Intian parlamenttia varmistamaan, että rikoslain muuttamista koskevaa lakiesitystä vuodelta 2012 muutetaan siten, että kaikenlainen pakottaminen sekä penetratiiviseen että ei-penetratiiviseen seksuaaliseen tekoon tehdään rangaistavaksi, jotta uudet rangaistukset ovat kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaisia, sekä muuttamaan lakia niin, että siitä poistetaan oikeudellinen koskemattomuus ja menettelylliset esteet, kun poliisia tai muita turvallisuusviranomaisia syytetään seksuaalirikoksesta tai muusta ihmisoikeusloukkauksesta;
11. kehottaa EU:n ja jäsenvaltioiden edustustoja Intiassa asettamaan etusijalle muun muassa koulutukseen liittyvät ohjelmat, joissa käsitellään naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, sekä ohjelmat, joissa naiset ja tytöt ovat erityisenä painopisteenä;
12. kehottaa Intian viranomaisia ryhtymään välittömiin toimiin sekä toteuttamaan tehokkaita toimenpiteitä, jotta raiskausten ja seksuaalirikosten käsittelyä Intian poliisivoimissa voitaisiin parantaa muun muassa perustamalla erityisyksiköjä kuhunkin poliisiyksikköön; panee merkille, että Delhin pääministeri ei ole vastuussa alueellaan toteutettavista poliisioperaatioista; muistuttaa, että muissa suurissa kaupungeissa on suoralla raportoinnilla ja hallinnoinnilla onnistuttu lisäämään poliittista vastuuvollisuutta ja nykyaikaistamaan poliisitoimintaa; toteaa, että poliiseille on pikaisesti annettava naisten turvallisuutta koskevaa koulutusta;

13. kehottaa Intian hallitusta tutkimaan tapaukset, joissa korkeissa virkatehtävissä toimivia henkilöitä vastaan on nostettu virallinen syyte raiskauksesta ja joissa asia on vielä ratkaisematta;
14. kehottaa komissiota avustamaan Intian viranomaisia sukupuoleen perustuvan väkivallan ja erityisesti seksuaalisen väkivallan vastaisten koordinoitujen toimien kehittämisessä ja muun muassa naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen YK:n UNiTE-kampanjan suositusten toteuttamisessa; kehottaa YK:n naisten asemaa käsittelevää toimikuntaa keskustelemaan maaliskuussa 2013 pidettävässä 57. istunnossaan siitä, että naisiin kohdistuva väkivalta saa aivan erityisiä piirteitä, kun sukupuoli ja kasti kohtaavat, ja tunnustamaan tämän tosiasian;
15. ilmaisee vakavan huolensa kastittomiin naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta laajamittaisesta väkivallasta Intiassa ja muun muassa hallitsevien kastien miesten harjoittamasta seksuaalisesta väkivallasta sekä siitä, että erittäin suuri osa tekijöistä jää tällaisissa tapauksissa rankaisematta; kehottaa Intian hallitusta käsittelemään tasapuolisesti kaikkia tapauksia, joissa on kyse naisiin kohdistuvasta seksuaalisesta väkivallasta, sekä tutkimaan kyseiset tapaukset ja nostamaan syytteet tasapuolisesti, oikeudenmukaisesti, avoimesti ja nopeasti;
16. korostaa, ettei kukaan saisi joutua avioliittoon ilman suostumustaan tai pakon tai uhan edessä; korostaa, ettei uhreja saa pakottaa menemään naimisiin hyökkääjän kanssa ja että uhreille olisi annettava lisätukea, jotta estetään sosiaalinen paine naimisiinmenoon;
17. kehottaa neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen ja seuraavaan maakohtaiseen strategia-asiakirjaan vuoden 2013 jälkeiseksi ajaksi sisältyy edelleen EU:n kohdennettu alakohtainen tuki Intialle vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että tuen olisi katettava muun muassa sosiaalialan tukeminen naisten terveyden ja koulutuksen edistämiseksi sekä hyvään hallintoon, päätöksentekoon ja kehitykseen liittyvät hyvät käytännöt, mukaan lukien menetelmät palvelujen parantamiseksi köyhyden torjunnan, sukupuolikysymysten, institutionaalisten uudistusten ja julkisen sektorin hallinnon alalla;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, Intian presidentille, hallitukselle ja parlamentille, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeuksien edistämisen ja suojelun alakomitean puheenjohtajalle, YK:n naisten asemaa käsittelevän toimikunnan puheenjohtajalle, YK Naiset -yksikön pääjohtajalle ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa tarkkailevalle YK:n erikoislähettiläälle.